וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי
יהיה זב בבשרו זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים
בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל המשכב
אשר ישכב עליו הזב וכל הכלי אשר
אשר ישב עליו יטמא׃ והאיש אשר יגע
במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ והישב על הכלי אשר ישב עליו
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ וכי ירק הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ וכל
המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃ וכל
הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד
הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הזב
וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכלי חרש אשר
בו יגע הזב ישבר וכל כלי חרס ישטף
במים׃ וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר
במים חיים וטהר׃ וביום השמיני יקח לו
שתי תורים או שני בני יונה ובא לפני יהוה
אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן׃ ועשה

ומליל יי׳ עם משה ולאהרן למימר׃
מלילו עם בני ישראל ותימרון
להון גבר גבר ארי יהי האיב
מבקריה דזוביה מסאב היא׃
והא תהי סאובתיה בזוביה ריר
בסריה יתדזוביה ארחתים בסריה
מדזוביה סאובתיה היא׃ כל
משכבא די ישכיב עליהי דזוכא
יהי מסאב וכל מנא די יתיב
עליהי יהי מסאב׃ וגבר די יתרב
במשכביה יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד
רמשא׃ וריתיב על מנא די
יתיב עליהי דזוכא יצבע לבו
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסא
עד רמשא׃ וריתרב בבסר דזוכא יצ
יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מס
עד רמשא׃ וארי יתיב דזוכא בדמיא
ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מס עד רמשא׃
וכל מרכבא די ירכב עליהי דזוב
יהי מסאב׃ וכל דיתרב בכל דיהי
תחותוהי יהי מס עד רמשא
ודיטול יתהון יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מס עד רמשא׃ וכל
די יתרב ביה דזובא ודי לא
שטף במיא ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מס עד רמשא׃ ומן דתתרחק
די יתרב ביה דזובא יתיב׃ וכל מן
דאנע ישתטף במיא׃ וארי
יתכי דזובא מדזוביה ויתמני
ליה שבעת יומין לדכותיה
ויצבע לבושוהי ויסחי בסריה
במי מבוע וידכי׃ וביומא תמינאי
יסב ליה תרין שפנין או תרין
בני יונה ויתי לקדם יי לתרע
משכן זמנא ויתינון לכהנא׃

תמיד לך יצא זה שמוציאין לו
שיר ונעשה מלאכתו׃ אשר
יטב ישב לו שמר אלא אשר
ישב עליו הזב המיוחד תמיד לך׃
ואיש אשר יגע במשכבו וג׳ ואיש
על המשכב שחמור הוא מן המגע
שזה נעשה זב הטומאה לטמא
אדם לעשות כגדים והמגע שאינו
משכב אינו אלא ולד הטומאה
ואינו מטמא אלא אוכלין ומשקין

ומשקין והישב עליהם אפילו
לא נגע ואפילו עשה כלים זהב
על גב זה טלה מטמאים ומטמא
מושב וכן במשכב׃ וכי ירק
בטהור ונגע בו שאין שהרוק
מטמא מטמא׃ וכל המרכב אינו
שלא ישב עליו כגון הקפוס של
פרגיו שקורין מרשון טמא ומשום
מרכב׃ והיוכן שקורין מולוו״ש טמא
משום מושב ולא הנגע בכל אשר

יהיה תחתיו שלדב מה ומיר על
המרכב שהנגעב עמו ויוקטען
מכוס בגדים׃ והוא חמור במשכב
ומרכב׃ והנשא אותם יותר על הזוב
בעניין הזב אמן ורוקן ושכבתיעו׃
ומימי יצאין המשכב והמושב
והמרכב שיהא אדם מטמא משאו
לעמוד בגדים׃ ורין לא שטף במים׃
מעד שלא עבר מטומאתן ואפילו
פסק ויזובן וספר לימי ומחוסר עבודה

מטמא בכל טומאותיו׃ וזה שיבא כל
עבודת גופו על זב כלשון שיעשה
דים לגוף שאין בית הסתרים טעון
ביאת מים אלא אבר הגלוי מן הדים
ולא חרט אשר יגע בו הזב׃ כל אשר
ן ומחוסרין כן כמו מעל כהנים עד
מגעו טהור ומכלן הוי אור זה הסימן
וכי יעבר כשיפסוק שמבביאה
ולהרקן שמעת ביאה טהור ומטומאת
ויבה׃ שלא ג׳ ראה זב ומלן רעמן